

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci navrhovatele: **V. M.**, zast. JUDr. Zdeňkem Horáčkem, Ph.D., advokátem se sídlem Kaizlovy sady 434/13, Praha 8, proti odpůrci: **Statutární město Liberec**, se sídlem nám. Dr. E. Beneše 1/1, Liberec, zast. Mgr. Ing. Marianem Böhmem, advokátem se sídlem Kolbenova 609/38, Praha 9, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Územního plánu Liberec, schváleného zastupitelstvem města Liberec usnesením ze dne 24. 2. 2022, č. 72/2022, v části vymezující plochy veřejného prostranství na pozemcích p. č. XA, XB a XC v k. ú. V., a v části vymezující plochu sídelní zeleně na pozemku p. č. XD v k. ú. V., za účasti osoby zúčastněné na řízení: **M. J.**, v řízení o kasační stížnosti odpůrce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 3. 5. 2023, č. j. 64 A 5/2023-211,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci v záhlaví uvedeným rozsudkem vyhověl návrhu navrhovatele a zrušil ke dni 3. 5. 2023 opatření obecné povahy – Územní plán Liberec, schválený zastupitelstvem města Liberec usnesením ze dne 24. 2. 2022, č. 72/2022, v části vymezující plochy veřejného prostranství na pozemcích p. č. XA, XB a XC v k. ú. V. Návrh na zrušení opatření obecné povahy – Územní plán Liberec, schválený zastupitelstvem města Liberec usnesením ze dne 24. 2. 2022, č. 72/2022, v části vymezující plochu sídelní zeleně na pozemku p. č. XD v k. ú. V. zamítl. Krajský soud dospěl k závěru, že se odpůrce nedostatečným způsobem vypořádal s námitkou týkající se části vymezující plochy veřejného prostranství na pozemcích p. č. XA, XB a XC v k. ú. V.

[2] Odpůrce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku. Stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že rozsudek krajského soudu vytvořil právní stav, kdy došlo ke zrušení částečné územní regulace. Stěžovatel je však v situaci, kdy je při absenci územní regulace v daném místě povinen podle § 55 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), bezodkladně rozhodnout o pořízení změny územního plánu. Náklady spojené s tímto správním postupem by byl nucen vynaložit i přes probíhající řízení o kasační stížnosti, jehož výsledkem může být její vyhovění a tedy neúčelnost takových veřejných nákladů.

[3] Navrhovatel k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele uvedl, že s návrhem nesouhlasí, neboť v projednávané věci neexistuje žádný natolik důležitý veřejný zájem, který by přiznání odkladného účinku odůvodňoval.

[4] Osoba zúčastněná na řízení se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřila.

[5] Kasační stížnost nemá podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odkladný účinek. Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Stěžovatel spatřuje důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti prakticky výhradně v tom, že je povinen postupovat podle § 55 odst. 3 stavebního zákona, čímž mu vzniknou náklady, které se mohou ukázat jako neúčelné, bude-li kasační stížnosti vyhověno. Případné náklady či jakákoliv omezení své rozpočtové situace však nijak nekonkretizoval. Omezil se toliko na obecné tvrzení o nákladnosti postupu podle uvedeného ustanovení. Nejvyšší správní soud si je vědom skutečnosti, že proces změny územního plánu vyžaduje určité náklady, nutno však dodat, že stěžovatel v tomto směru argumentoval pouze obecně, bez bližší konkretizace rozsahu tvrzené újmy. Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se ale očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma, než jiným osobám, a vysvětlení, v čem spočívá tato újma a její rozsah. Stěžovatel musí tyto skutečnosti nejen tvrdit, ale rovněž řádně doložit. To se v daném případě nestalo, a proto nelze posoudit, zda by tvrzená újma v podobě stěžovatelem nadbytečně vynaložených prostředků, byl-li by NSS napadený rozsudek zrušen, byla nepoměrně větší, nežli újma, která by mohla v mezidobí vzniknout navrhovateli (srov. usnesení NSS ze dne 2. 3. 2017, č. j. 5 As 24/2017-70, a usnesení ze dne 12. 7. 2018, č. j. 9 As 171/2018-35).

[7] Nejvyšší správní soud dále uvádí, že ekonomické důvody nemohou samy o sobě v projednávaném případě převážet nad jinými veřejnými zájmy (srov. usnesení NSS ze dne 11. 2. 2020, č. j. 9 As 351/2019-132, odst. [13]). Nutno také připomenout usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, č. 1255/2007 Sb. NSS, v němž Nejvyšší správní soud vyslovil, že s ohledem „na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenahraditelné újmě“.

[8] V nyní projednávané věci se o takto výjimečný případ nejedná, Nejvyšší správní soud proto nevidí důvod se od výše uvedených závěrů odchýlovat. Nezbyývá než konstatovat, že stěžovatel nesplnil již první podmínku pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, když dostatečně netvrdil a neprokázal, že by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku krajského soudu pro něho znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám.

pokračování

[9] Z výše uvedeného vyplývá, že v posuzované věci nebyly splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. června 2023

JUDr. Radan Malík
předseda senátu